EN GAGNELIG FÖRENINGSVERKSAMHET.

Emedan de varelser, som skada våra kulturväxter, oftast hvad storleken beträffar äro ytterst oansenliga och såsom enskilda individer ofarliga, ägnar den stora jordbrukande allmänheten uppmärksamhet åt dem endast vid de tillfällen, då de uppträda i sådana massor, att deras ödeläggelser blifva allt för påtagliga. Man finner likväl, om häråt ägnas tillbörlig uppmärksamhet, att dessa smådjur icke allenast emellanåt äro orsaken till klena eller mindre lyckade skördar, utan äfven att de å sådana fält, som kunna tyckas vara oberörda af dem, tillägna sig en icke obetydlig del af nationell egendom.

Välbetänkt och nyttigt måste man anse det vara, då vederbörande myndigheter göra något för åstadkommandet af ett utrotningskrig mot dylika snyltgäster; men kampen mot dem måste äfven förläggas till landtmannens eget led, och härtill fordras i första rummet, att den större växtodlande allmänheten får insikt om vidden af de skador, som densamma eljest omedvetet tillskyndas samt sedermera ett mera vaket intresse för att bemöda sig om, att lära känna ifrågavarande smådjurs utveckling och lefnadsvanor.

En föreningsverksamhet inom spridda kretsar kunde utan tvifvel blifva af stort gagn i detta hänseende, och vore det därför af intresse att få del af något förslag i den vägen. En sådan verksamhet som den ofvan omnämnda, torde kanske kunna förläggas äfven till landtmannaföreningarna och andra mindre samfund, bestående af personer, som af själ och hjärta äro intresserade af saken, hvilka föreningar borde vara fördelade öfver snart sagdt hvarje område, där växtodling äger rum. Ville dessa äfven syssla med svampsjukdomarna, blefve deras verksamhet af dubbel nytta.

P. J.

Mycket borde kunna uträttas för den goda saken, om författarens förslag på ett eller annat sätt blefve realiseradt, och vi

få därför ej underlåta att särskildt fästa uppmärksamhet därpå samt önska detsamma all framgång. Ännu i denna dag har den jordbrukande allmänheten en helt ringa eller ingen kännedom om de små fiender, som mången gång beröfva henne en större eller mindre del af det dagliga brödet. Nekas får dock icke, att på senare tiden mycket blifvit åtgjordt, ej minst genom den Entomologiska Föreningen, för att åstadkomma ett bättre förhållande härutinnan, men ofantligt mycket återstår ännu att göra. Smärre föreningar, fördelade på vårt lands alla områden, skulle otvifvelaktigt kunna verka mycket godt genom att med vaken blick följa skadeinsekternas uppträdande, bekantgöra vidden af den skada de åstadkomma och härigenom fästa ortbefolkningens uppmärksamhet därpå m. m. Särdeles önskvärdt vore emellertid, om sådana lokala föreningar komme att samarbeta med Entomologiska Föreningen samt den eller de sakkunniga personer, som vi hoppas skola genom statens försorg snart anställas för utbredandet af kännedomen om de för landtbruket skadliga insekterna samt meddelandet af råd och upplysningar angående dessa insekters oskadliggörande.

Ett af de förnämsta vilkoren för framgång i striden mot skadeinsekterna är dock — såsom redan ofta blifvit framhållet — upprättandet af en entomologisk försöksstation, där sådana anordningar vore vidtagna, att en insekts alla förvandlingar, dess lefnadssätt mellan dessa, verkningarna af utrotningsmedel m. m. kunde iakttagas och studeras under förhållanden, som så långt det är möjligt öfverensstämma med dem, hvilka hos oss förekomma uti den fria naturen.

Redaktionen.